

Rácz Éva

Furulya és Fuvola tanszak

Zenei tanulmányaimat 8 évesen kezdtem a csornai Kerényi György Zeneiskolában. 9 évesen kezdtem fuvolázni. A hangszer iránti elköteleződéselem és zenei tehetségem korán megmutatkozott. A rendszeres és szorgalmas gyakorlásom első eredménye 10 éves koromban ért először, amikor megnyertem az első fuvolaversenyt, amin részt vettem. Ekkor döntöttem el, hogy a zenei pályát választom. Lelkesedésem az általános iskolai években töretlen volt, ami a rendszeres szerepléseknek és a szép versenyeredményeknek is köszönhető volt. Utolsó általános iskolai évemben „Csorna Város Érdemes Diákja” kitüntetésben részesültem.

2006-ban sikeres felvételt nyertem az akkori budapesti Weiner Leó Zeneművészeti Szakközépiskolába. Szakmailag a legértékesebb éveimet itt töltöttem. A zene tanáraim egytől egyig mind nagy tudású, kiváló művészek, mesterek és egyben pedagógusok voltak. A szakma kiválóságaitól tanulhattam, általuk fejlődhettem.

Nagyon aktív résztvevője voltam a zenei életnek. Heti szinten volt szereplési és fellépési lehetőség egyénileg, kamara csoportokkal, az iskola fúvós zenekarával, kórusokkal. Különböző hangversenyeken, koncerteken, fesztiválokon és versenyeken vehettem részt sikerrel, melyek különböző ismert és csodás helyszíneken voltak, mint például a Művészetek Palotája, Millenáris Park, Margitszigeti Szabadtéri Színpad stb. Több külföldi turnéra is lehetőségem nyílt.

Majd az első igazságtalannak vélt szakmai kudarcom után döntöttem úgy, hogy inkább nem megyek el a Zeneakadémiai felvételre. Így az érettségi vizsga utáni ötödik év után a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Karára mentem és ott szereztem meg az előadóművészi diplomám. Ezt követően évekre elhagytam a zenei pályát. És hiába voltam sikeres egy egészen más területen, a zene hiánya végig ott maradt bennem.

Majd férjhez mentem és megszületett a kisfiam. A kisfiam születésével születtem én is újjá. Az ő megszületésével együtt tért vissza mindenféle szépség az életembe a zenével együtt. Gyesről a régi utamra tértem vissza, igaz nem, mint művész, hanem mint művésztanár. Az élet visszaigazolt, hogy a tanári pályán is képes vagyok a művészetet virágoztatni. Továbbá, hogy tanítványaimmal is tudok hasonló sikereket elérni, mint korábban saját magam a tanulóéveimben.

Hiszem, hogy a tanítás által maradandó értéket teremthetek és a nálam tanuló diákok számára valami örök életre szóló komplexebb dolgot, tudást adhatok a hangszeres tudáson túl, mely pozitívan hat a személyiségfejlődésükre és későbbi tanulmányaikra és életükre egyaránt.